

den fineste Konfekt, hvormed hun da tilkøbte sig en kortvarig Ombejlen.

Forholdet til Kammerater og Lærerinder blev tilsidst saa spændt, at Institutbestyrerinden selv tilraadede Forældrene at tage hende ud af Skolen; hvorefter hendes Uddannelse blev tilendebragt i en Pensionsanstalt i Schweiz.

Dette Jakobes Udenlands-Ophold og Ivans samtidige Anbringelse ved et tysk Handelsakademi vakte imidlertid en Del Uvilje blandt Folk, hos hvem Nationalfølelsen i hine Aar — saa nær efter den ulykkebringende Krig — endnu var i høj Grad pirrelig. Salomons gentog derfor heller ikke Forsøget med nogen af de andre Børn.

Nu var Nanny, den næste i Rækken, ogsaa en ganske anderledes let omgængelig Natur. Alle rede fra Vuggen en Øjenslyst af Sundhed og Rundhed var hun vokset op under almindelig Forgudelse, var bleven klappet og strøget som en lækker lille Kattekillling, tilsyneladende uden at have faaet anden Skade deraf end et lidt for behagelystent Væsen og noget Hang til Kælen-skab. „Normalpigebarnet“ kaldte Faderen hende, fordi hun altid var i Ligevægt, aldrig havde kendt Sygdom, end ikke havde haft saa meget som ondt i en Tand. Ikke desmindre var hun netop „Uroen“ i det salomonske Hjem, bestandig paa Farten, den halve Dag i Overtøj. Hendes Stemme gjaldede gennem Stuerne og meldte ti Gange om Dagen hendes Hjemkomst. Og hørte man om Aftenen Latter og Hvin oppe fra Pigebørnenes Sovekamre og bagefter en dump Lyd af tunge Trin henover Gulvet deroppe, saa vidste man, at det var Nanny, der havde været i Bad, og som nu i hvidt Gevandt og med udslaaet Haar dansede Tarantella for sine Søstre.